

Flyve

Posten.

Credie Aargang.

Abonnementspris i København 7 kr. 8 øre pr. Kvartal, 10 øre ugenslig, enkelte Nr. 4 øre; udenfor København 10 kr. 8 øre pr. Kvartal frit tilsendt. Hver Sogne-Morgen udgaaer et Numer. Abonnenterne have fri Avertissementsret. Bladets Contoir, Klosterstræde Nr. 89, 3de Sal, er aabent om Formiddagen kl. 10—2.

Nr. 215.

Torsdagen den 16de September.

1847.

Piquillo Alliaga,

eller

Mannerne under Philip III.

Historisk Roman af Eugène Scribe.

Anden Deel.

(Fortsat.)

„Endelig kommer det,” — tænkte Juanita, som gjerne vilde have ansporet Dronningen og sat Mod i hende.

„Man væstaar,” — tog Margaretha Ordet — „at hvis den stakkels Cervantes saae blide Dage i sit Liv, var det Eder, han skyldte det.”

„Ja, Sennora; han har ogsaa dediceret sin Don Quixote til min Svoger, Greven af Lemos.”

„I Sandhed,” — sagde Dronningen — „det vidste jeg ikke!... Nu, det er smukt, det er cedelt...”

„Har Eders Majestæt ellers Intet at affordre mig Forklaring over?”

„Jeg, min Hertug?... Nej, jeg troer ikke, der er Noget...”

„Dg. Yezid?” — tænkte Juanita forbævet.

Henryk over Dronningens Nedladenhed, vidste Hertugen ikke, hvad han skulle tilstrieve denne uborte Kunst, men lovede ved sig selv at gjøre sit Bedste for at vedligeholde den.

„I Tilselde af Unaade eller Kulde fra Kongens Side,” — tænkte han — „er det en Bundsforvandt, som man kan have Nytte af, og en kraftig Støtte til at hjælpe En op paa den Plads, hvorfra man er skyret.”

I dette Dieblik saae han Grevinden af Altamira træde ind. Hun hilste Ministeren med en tilfreds og fornøjet Mine, som forekom ham mistænklig. Grevinden var aldrig gladere end naar hun var Overbringerinde af en Hjælpspost.

„Jeg forstyrrer nok Hans Excellence. — Han er uden tvivl i Begreb med at gjøre Dronningen sin Opvarming?”

Sylvandire.

Af

Alexander Dumas.

Anden Deel.

(Fortsat.)

Følgelig kom man overens om, da Brudevielsen skal finde Sted ved Middagstid, og der ikke gives noget saa Tættende for Nygiste som denne Bryllupsdag, hvor man er nødsaget til at modtage Slægtninges og Venners Lykonsninger — saa kom man overens om, siger jeg, at afsætte det projekterede Besøg hos ovennevnte Gesant i Mellemrummet mellem Vielsen og Middagsmaaltidet.

Den 26de Februar var bestemt til Constances og Chevalierens Bryllupsdag. Ved idelig Betragtning af dette Dieblik, der var saa højtidligt for alle Andre og saa reselskabt for ham, var det lykkedes Roger just ikke at glemme, men at bedøve sig selv angaaende den Stilling, han vilde komme i ved sit andet Værestab.

Kort sagt, det gik ham som Folk, der have sat deres Liv paa Spil og hvert Dieblik kunne vente at miste det; men som dog imedens ville tilbringe deres øvrige Levedage saa munstret som muligt.

Roger havde ligefra Morgenstunden berusset sig ved Bestuelsen af Constance.

Fra Saint Roch, hvor Roger blev viet, sorte Damerne Constance hjem og klædte hende om, medens han og Crette syrede kurven til Gesanthotellet, hvor Mehemet-Niza-Beg op holdt sig.

Mandfolkene havde, som fortalt, Adgang om Formiddagen, og Fruentimmerne om Ester-middagen.

Marquis de Crette kendte Baron de Breteil, og havde forsøkt sig Adgangsort gennem ham.

Begge To blev derfor takket være deres Adgangskort indsorte til Hans Excellence. Her var stor Forsamling, og man gik fire og fire forbi Gesanden, der sad paa et Tappe midt i Salen og hilste gravitetisk paa de Besøgende, ligesom de kom forbi ham. Man mældte de Besøgende En for En.

Da Naden kom til de to Venner, mældte man Marquis de Crette og Chevalier d'Anguilhem, ligesom det havde været Tilselvet med de Andre.

„Ja, Grevinde... lykkelig ved at kunne besvare Hendes Majestæt min erbodige og evige Hengivenhed.”

„Erbodige? Det er muligt... men evige?” — sagde Grevinden leende — „det turde være et Spørsmaal.”

„Hvad vil I sige med det, Sennora?” — udbrød Ministeren.

„Alt beroer paa Definitionen. Hvad forstaaer I ved evig?”

„Hvad der vedvarer bestandig,” — svarede Hertugen med et Blik.

„Bestandig? ... Derved forstaaer I? ... Morgen og Aften?”

„Tilvisse.”

„Og hvis man nu havde en Hengivenhed om Morgen og en anden om Aften... hvorledes vilde det lade sig forene, jeg vil ikke sige med Eders Samvittighed, men med Eders Definition?”

„Jeg fatter Eder ikke, Grevinde.”

„Og dog, min Hertug, taler jeg om en ganske frisk Anekdot, om et piquant Sujet, som jeg vilde have givet Calderon at behandle, hvis han blot havde kunnen behandle det.”

„Hvad skulde hindre ham deri?” — spurgte Dronningen.

„Den Omstændighed,” — svarede Grevinden — „at Helten i Stykket netop er den, der giver ham en Pension af tusinde Ducater.”

„Hvorledes?” — sagde Dronningen og vendte sig til Ministeren — „Ultrede I ikke mylig, min Hertug, at det er Eders Beskyttelse, Calderon de la Barca nyder.”

„En Beskyttelse, der i dette Dieblik er høist fatal,” — meinte Grevinden — „fordi den berover os en fortæflig Comedie i tre Acter. Eders Majestæt, hvem jeg skal meddele Indholdet med saae Ord, vil selv kunne domme...”

Og seende paa Hertugen, der begyndte at betragte hende med Uro, vedblev hun muntert —

„Første Act... Theatret forestiller et Pallads. I dette Pallads er en Konge, som keder sig, skjondt han har en elsværdig, forryllende Gemalinde; han

søger Adspredelse og henviser sig til sin Forstemester...”

„Sennora!” — udbrød Hertugen opbragt. Men uden at tage Notits af denne Afbrydelse, vedblev Grevinden roligt —

„Der er en Minister... det er ubehageligt; man kan ikke gaae ham forbi, og han maa spille en Rolle med. Denne Minister foreslaer da sin ophoede Herre... som en Adspredelse... En af hans quindelige Undersaatter... en Eventyrerinde, hvem man adler og foreløbigt gjor til Hertuginde... Alt for at have Ret til at presentere hende ved Hoffet; men... og det er her, Forvilklingen begynder... af Lune eller af speculativt Coquerter vil den nye Hertuginde ikke lade sig forestille.”

„Tillad mig at bemærke, Sennora,” — sagde tugen med en fremtrødning Lætter — „at dette er en saare usandsynlig Forudsætning.”

„Her ved Hoffet... ja det er sandt,” — tilføede Dronningen.

„Det er netop det, der gjor det piquant,” — mente Grevinden; og hun vedblev i samme Tone —

„Anden Act... Men hvad gjor Hans fortvilede Excellence? Den nye Hertuginde, som ikke vilde være Maitresse, havde en fortrolig Veninde, en ung smuk Pige af hoi Byrd... som... som min Niece, Carmen d'Ugilar, for Greapel...“

Bed dette Navn, blegnede Ministeren.

„Denne unge Pige havde en Brudgom, hvem hun stod i Begreb med at ægte... og hvad mere er, som hun elskede. En smuk Morgenstund giver Ministeren hende et Bink om at ville have denne hendes tilkommende Gemal til Jordørvelse, alt efter som den stakkels unge Pige vilde gjøre sig til et Medslab for Ministerens Planer eller modsætte sig dem...“

(Fortsættes.)

I samme Dieblik var Niza-Beg iford med at røge, eller rettere sagt, en Slavinde, der laa paa kne foran ham, var iford med at tænde hans Pipe.

Roger lagde Marke til, at denne Slavinde, som de kun saae paa Nyggen, var sardesles velstabilit.

Bed at høre Marquis de Crette og Chevalier Roger-Tancerede d'Anguilhem's Navn gjorde Gesanten en Bevægelse og Slavinden vendte sig.

Pludselig standede de twende Adelsmænd, der allerede havde gjort et Par Skridt fremad, og betragtede hinanden ligheds- og ubevægelige, som om Slavindens Hoved, lig Medusas, havde forvandlet dem til Steen. Efter et Dieblik's Forbanselse grebe de hinanden ved Haanden og gik baglæns ud af Salen uden engang at have set Gesanten.

„O! Roger,” sagde Marquien, idet de kom ud i Forværelset, „hvilen Liighed!”

„Crette,” svarede d'Anguilhem, „det er ingen Liighed, det er Sylvandire selv; jeg er en slagen Mand.”

Med saa Ord inviede han Marquien i hele sin Historie; forresten havde han kun lidt at fortælle ham. I hin Febernat havde han næsten sagt ham Alt.

„I saa Tilselde,” udbrød Crette, „maa

Du flygte og det paa Stedet; strab alt det Guld og de Diamanter sammen, Du eier her, og reis til Flandern, Holland eller England: gaa til Verdens Ende, men reis blot herfra.”

Roger rørte sig ikke af Stedet.

„Hvoran mon hun er kommet med det Dyr af en Gesandt?” sagde Crette.

„Hvem kan udgranske Guds Hensigter!” sagde Chevalier d'Anguilhem i en bedrøvelig Tone.

„For Himsens Skyld!” udbrød Marquien, idet han trak ham med sig, „ingen Bibelsprogs, spild ikke et Sekund; send Bud efter Pøbene, sig tilvogns og reis.”

„Reise uden Constance; nei aldrig!”

„Men min Bedste, veed Du, hvad Du ud-sætter Dig for?”

„Ja, jeg veed det, for Døden; men hvad bryder jeg mig om at døe, naar jeg lever til imorgen.”

„Undskyld, men det er en forbandet taabelig Slutning. Imorgen, min Bedste, haaber jeg, Du vil have endnu mindre Lust til at døe end idag. Guds hellige Død! man maa leve, og det længe; spil derfor endnu idag, i dette Minut: sig mig blot hvorhen, saa skal jeg imorgen eller endnu næsten sende Dig din Kone eller selv bringe hende til Dig, hvis det er

faaletter. Jættes havde H. K. H. Kronprinsen ladt arrangere en Illumination og et Kyrkereti i Slotshaven, hvori til ikke endnu i Odense have set Mage. Efter Taffel behagede der H. M. Kongen med Hds. M. Dronningen og høje Folge at gjøre en Omgang i den af tæte Mennekesmæsser fyldte Have og saavel ved denne Lejlighed, som da noget udligere H. K. H. Kronprinsen udbragte et Læve for Majestæterne, udbrod Folgets Glæde i lydelig Jubel. Idag er Hs. Maj. reist til Bogense for at indvie det nye Raadhus, men har allern. tilhægt tilsigemed Hds. M. Dronningen og H. K. H. Kronprinsen iasten at ville bære det paa Raadhusalen arrangerede Festval med Sin allerh. Nærverelse. Hds. Maj. Dronningen besogte i Formmiddags Asylet.

(Op. Av.)

Generalcommandobefaling den 13de Septbr. 1847: 1) Fredagen den 17de dennes aften jeg at holde Revue over esternavnte Bataillon og Corps, saaledes: Kl. 8 slet Form. over 6te, Kl. 8½ over 7de, Kl. 9 over 8de, Kl. 9½ over 9de, Kl. 10 over 10de, Kl. 11 over 1ste, Kl. 11½ over 2den, Kl. 12 over 3die og Kl. 12½ over 4de Lin.-Inf.-Bataillon, Kl. 1 over 1ste Jægercorps, Kl. 1½ over 5te Lin.-Inf.-Bat. Opstillingen af den Bataillon eller Corps, som skal passere Revue, bliver paa Norrefælled parallelt med Blegdamsveien, omrent 600 Skridt fra samme, med høje Gloi omrent 360 Skridt fra Øster-Allé. Paaskædningen er revuemæssig med lyseblaa eller grønne Beenklæder. 2) Torsdagen den 16de dennes, Formiddag Kl. 7, afholdes Special-Revue paa Norrefælled over Hs. M. Kongens Livregercorps af Commanderen for 5te Lin.-Inf.-Bataill., Oberst v. Krogh, over Compagnierne, og Kl. 8 af mig over Corpset samlet.

Fredrik Ferdinand.

Theatret. Et efter det Franske af Hr. Th. Overkou oversat eldre Pustspil: „Tjeneren sin Herres Medbeiler“, er anfægt til Opsætning paa det kgl. Theater og skal om kort Tid indstuderes.

Den sjællandiske Jernbane. Den i Torsdags af Hr. John Lord fra Birmingham sammenkaldte Førsamling af Actionærer i Jernbanen var temmelig talrig besøgt, idet vistnok henved halvandet Hundrede Personer var tilstede. Da Hr. John Lord ikke er Sproget nægtigt opførte Hr. Proc. d'Auchamp i Oversættelse et af Forstnevnte forfattet Andragende, som deels indeholdt en Correspondance mellem ham og Jernbanebestyrelsen

i Anledning af hans Opsordning til denne om at udfænde Programmet til Fortsættelsen af Banen til Corsør, deels underrettede Actionærene om, at H. M. Kongen ved en Audient, som Lord havde haft for kort Tid siden ved Før, havde udtalt sig højt gunstigt til Fortsættelsen. Derhos erklærede Hr. Lord, at han, der allerede var Thændehaver af over 1300 Aktioner i Banens første Afteling til Noeskilde, forpligtede sig til paa egne og sine engelske Committentes Begne at tegne 5000 Aktioner af de 22,000, hvoraf Fortsættelsen er anslæet, samt opfordrede de tilstedyværende Actionærer til deels i denne Henseende at følge hans Exempel og deels med ham at indgaae med et Andragende til Bestyrelsen om en

snarest mulig Udstedelse af Programmet til Fortsættelsen. Et af Bestyrelsens Medlemmer erklærede i denne Anledning, at man allerede i længere Tid havde været becikenst paa at lade Programmet udkomme, men at man ikke ansaae den nærværende Tid for den benigismæssigste, da Actionærerne i den første Afdeling stode saa last, hvorfos han underrettede Førsamlingen om, at den gjorte noiagtige Rentabilitetscalcule for Fortsættelsen androg 7½ pr. Ct. pr. Aktion og at den kgl. Jernbanecommission havde udtalt sig meget fordeleagtigt om samme. For Sagen selv, nemlig for Fortsættelsen, syntes Førsamlingen i det Hele taget at være meget godt stemt, de fleste Talere yttrede deres Tillid til Fortsættens Rentabilitet, samt antog, at den ved at blive realiseret vilde indvirke gavnligt paa de roeslkilde Jernbaneactiers Status, hvis ubegribelige Dalen, absolut maatte anses som et Værk af Jobberi og Bors speculation. Statsraad Salicat foreslog blandt Andet, at Jernbanebestyrelsen skal indgaae med et Andragende til Hs. M. Kongen om at see Fortsættelsen garanteret ved en, om end nok saa ringe Rentefod, i Lighed med hvad der er Tilsættet med flere Baner i Østdal, og han ivlvede ikke om at hvis Maj. indvilgede deri, vilde Fortsættelsen være tegnet i Løbet af otte Dage; dette Forslag syntes at finde almindeligt Bisald. Foruden de ovenomtalte af Hr. John Lord tegnede 5000 Aktioner blev der af Actionærer tegnet omrent 200 Aktier.

Thorvaldsens Museum. Man er nu især med at oprette den colosal Victoria-Bogn og de toende Bronzecheste som Frontespice over Hovedfacaden af Thorvaldsens Museum. Saavært man kan fjomme vil dette Kunstsverf frembyde et imponerende Skue. Vigeledes ere flere Kunstmere især med at male i Helterne paa Sidefacaden mod Canalen en Fremstilling af Thorvaldsens Ankøft paa Toldboden i en meget smuk Composition og i samme Maneer som den, hvori Henbrægelsen af Thorvaldsens Arbeider til Museet er fremstillet paa den anden Side af Facaden mod Slotet. Den Deel af pladsen udenfor og om Museet, som skal brægges, er snart fuldendt; den øvrige Deel af pladsen er bestemt til en Græsplaine, nogenmer i Form af en Trefant.

Studentersangsforening. Ved en i Torsdags Aftes i Ny Studentersangsforening afholdt Førsamling, constituerede sig en ny Studentersangsforening istedetfor den opførte.

Hr. Musikkdirecteur Lumby og endel af hans Selskab agter efter Tivolis Lukning i Begyndelsen af Dibr. Maaned at reise til Berlin, for efter Opsordning af Hr. Kroll at give Concerter i hans derværende Vinterhave. Dersom Tiden tillader vil Hr. Lumby med Selskab reise videre til Wien, for ogsaa der at give nogle Aftenunderholdninger; Selskabet vil imidlertid være saa tidlig tilbage at det kan begynde sin Tjeneste i Casino, som formodentlig ikke vil blive aabnet for end i Slutningen af October.

„**Kædrelandet**“ for i Torsdags er foreløbigt lagt under Beslag.

Undertegnede tillader sig herved at bringe de Herrer, som becærede ham med

deres Nærverelse i Torsdags i Hotel Royal, sin oprigtige Læs, især med Hensyn til den Interesse, delagde for Dagen ved Forhandlingerne, og for den Forekomstenhed, som de derved viste en Fremmed Vigeledes taffer han Hr. Lovel for hans Artighed ved at overlade Førsamlingen sin Sal til sin Afbenytelse. John Lord

fra Birmingham.

Fra Udlandet.

— Mylig blev en Duel, som skulde finde Sted paa den fransk-belgiske Grense, forhindret paa en meget eindommelig Maade. To Personer fra Amentières (Departement du Nord) begav sig til Egnen ved Hanpåline (Belgien), for her at udfægte deres Strid med Sabler. Da de imidlertid satte sig i Position, blev de overfalne af belgiske Toldbetjente, som confiskerede Sablerne, hvis Indførelse i Belgien er forbudt.

— En skandalos Historie er i denne Tid en almindelig Gjenstand for Samtalen i Haag. En Opperveselsmedemand sagde ifor pludselig ved Doden. Man fortalte nemlig, at han havde taget sig selv af dage, fordi han havde gjort sig skyldig i en Montforskriftning. Hans Begravelse havde fundet Sted — hans Familie bar Sorg for ham, da pludselig en Rejsende, som var ankommen fra England, forstikrede, at han havde set den foregivne Dode gaae i god Behold og veltilnøde omkring i London's Gader. Da Politiet derpaa led Kisen aabne, fandtes den holdt med Steine.

Copulationer.

Wielssdag.

September.

1. Nervir Arne og Mr. Munster.
2. Stuepiller Marin og Mad. Bendtsen.
3. Kudst Peter Jacobien og Dorthea Nas-musen.
4. Snekerj. L. J. Petersen og Ane Sophie Olien.
5. Arbeitsm. Niels Mortensen og Ane A. Larsdatter.
6. Handelsb. J. P. Brandt og Mr. C. M. A. Moller.
7. Smesys. Jacob Mork og L. L. Gram.
8. Arbeitsm. Niels Svendsen og Kristine Eggergaard.
9. Tjenestefar Niels Nielsen og A. J. Børnsen.
10. Maskinm. G. W. Stou og Mr. A. G. P. Larius.
11. Konstabler J. W. G. Antonetti og Mr. Emma Pach.

Grindringstid.

Torsdagen den 16de Septbr.

Tivoli, hele Dagen.

Museum for nordis. Døsjager. Kl. 11-1.

Den botaniske Have. Kl. 8-12 og 2-7.

Det kgl. naturhist. Museum, den zoologiske Afdeling. Kl. 11-1.

Mollers Boreabinet i Frederiksbergsgalleri, hele Dagen.

Den optiske Kunstmuseum af Norge, Schweiz og Danmark, fra 9 Form.

Jernbanetog til No. skilte, Kl. 7½, 8½, 11½, 23, 7 og 10½.

Dampskibet „Hamlet“ til Helsingør og Helsingborg. Kl. 8.

Dampskibet „Ophelia“ til Malmö Kl. 10 og til Helsingør og Helsingborg Kl. 3½.

Dampskibet „Aria“ til Malmö. Kl. 5.

Dampskibet „Nordstjernen“ til Göteborg. Kl. 5.

Dampskibet „Copenhagen“ til Århus. Kl. 5.

Lossoreaktion i Vallerup. Kl. 9.

Prædikanter imorgen, Fredag.

Frue Kirke, Hr. Thomesen. Kl. 9.

Holmens, Hr. Kierumgaard. Kl. 9.

Helligesters, Hr. Ebbelein. Kl. 9.

Trinitatis, Hr. Olgaard. Kl. 9.

Frelserens, Hr. Bisbøye. Kl. 10.

Petri, Hr. Dr. Johannsen. Kl. 10.

„Godt!“ sagde Roger. „saa giver jeg Dem i Guds Navn de hundredetusind Daler med.“

„Endvidere ...“ sagde Sylvandire.

„Hvadfor noget! er der mere endnu,“ udbrod Roger.

„Jævel, Betalingen, De har faaet for mig. For Yolker! min Hjerte Roger, om jeg end ikke var myndig, saa var jeg dog fri og kunde folgelig raade over mig selv; man er heller ikke Datter af en Retslærd for Ingenting.“

„Hvad det angaaer,“ sagde Roger, „saa tan jeg give Dem mit Tresord paa, at jeg ikke har faaet en Hvid; jeg har endog ikke bi lidt ... jeg har endog ikke givet femhundrede Pistoler i Dugjæld.“

„O! det er ingenlunde galant, hvad De der fortæller mig, min Herr.“ sagde Sylvandire kæfetterende; „men jeg troer Dem, siden De er en Mand af Øre, og De giver mig Derzs Øre derpaa. Allsaar er det med Deres Tildæsse sexhundredetusind Livres.“

„Naar onser De dem?“ spurgte Roger.

„Jeg havde rigtignok uhyre Lyk,“ vedblev Sylvandire uden at besvare Spørgsmålet; „jeg havde rigtignok uhyre Lyk til at visse mig i Salen, istedetfor her i Gaarden, og pludselig lade den stikkelige Breton ... De har endnu Breton, har De ikke?“

Roger nikkede bekræftende.

Avertissement.

(Undlykkes for Abonnenterne uten Beløb.)

■ Avertissement modtages kun alle Søgnedage fra Kl. 10-2.

Liebibliotek for Skolebøger og Videnskabsbøger.

Før at lete Anstæffelen af de til Skolegang, Studier og overbødet til Udrættelsen forudne Bøger og Værker, har Undertegnede truffet denne Foranstaltung, at man i hans Boghandling kan erholde samme, saavel nu som brugt, for en meget ring maanedlig Abetaling. Plænen over Liebibliotekets Indretning og Beplæning ses, at Bogerne enten efter en vis Tid kunne blive Lieberens Ejendom, fan gratis athenies hos

D. Rubin,

Hjørnet af store Grønneegade og Gammelmynt 235.

Sammesteds bøger, selges og ombyttes alle Slags nye og brugte Bøger.

Behag at mørke.

Fine veltrusne Portræter males med fardeles livlige Farver for 3 Nbr. Et stykke i store Strandstræde Nr. 88, ved Sal over Gaarden, hvor Pladen faaes paa Doren.

Frisværendt Cafe.

En Blanding, bestoende af Java, Havanna, Domingo og Padana, der arbejdes for sin Velsmag og Størke, salas daglig frist og hæbrende a 2 Mt. Punktet. Dbr. Cafestørrelse og til større Forbrug givs Rabat.

E. S. Olsen,

St. Annegade Nr. 269.

(Døde franske Bløder bøger)

Morgenstue med Rand 6 a 7 Mt. af moderne og solide Tøjer, Saffians Damestue, smukt forarbejdet, 4 Mt. faaes særlige Antonistræde Nr. 238 i Stuen.

Smutte Kaffekutter fra 2 Mt.

Udholdre Priser faaes særlige i Antonistræde 238 i Stuen.

Gaver.

I Farveriet i Frederiksborghallen Nr. 137, ved Noerreport, ligesom Rosenborghallen, modtages daglig alle Sorter Elles, ulde og linneede Tøjer til Farvning i alle Couleurer. Trykte Bordkapper og Merkins-Tøoler, vadstæs og presses. Moreen vades og vatters, samt Gardiner og Børsk valts, stives og glittes. Herre-Skjædningsstykke, Beenlæder og Knækfarver farves bele.

— Støler 4 Nbr., Hædder 16 Mt., Saaler og Bløder 1 Nbr., not Øverstoder, Saaler og Hædder 11 Mt., Vandstæde 9 a 13 Mt., Tidstæder. Kvæntummersæde 6 a 7 Mt. og sterke Drængesæde 5 a 9 Mt. bekommes i Langstræde 153, i Stuen.

Bændte.

Udmærket godt tort sauget og hugget Bøg-brænde 4 Nbr. pr. heft Tønn, 2 Nbr. pr. halv-tøl og 1 Nbr. pr. Dørstørrelse og langere 1 Nbr. 2 Mt. pr. Dørstørrelse, friit tilkørt og opbaaret, faaes i lille Strandstræde Nr. 70. N.B. For Malet svares.

Kalk.

I lille Strandstræde Nr. 70 er Kalkudsalg til Fabrikspris. Ecenfall og ladstet Kalk i sorte og mindre Partier.

Nyt Farve- og Trykkeri.

I Studiestreet Nr. 85 farves verselvis hver Mandag og Læsdag.

Violet, Lilla, Rot og Guult paa Tøj og Garn.

Tirsdag og Fredag

Blaat, Brun, og Græn i flere Chattinger;

Ondsdag og Lørdag

Castor-Sort, Graat, Drap- og Modecouleurer.

Alde og ulde Tøjer ic.

farves, tryffes, apretieres, decarteres og presses;

Gardiner og Børsk ic.

vades, farves, trosses, presses, stives og glittes;

Ajoler, Frakker, Mandariner m. m.

vades, farves og presses uden at opstryges.

Vi. Hanten,

forb. (i 5 Nbr.) Farvenibestyrrer i Schwabstaden,

Nørrebrogade Nr. 14.

„Og pludselig lade den stikkelige Breton mælde Iru d'Anguarem for at see hvad Ansigt De vilde satte op mellem Deres to Sønner, De Tyk! Men jeg har foretrukket en anden Opræsning. De giver mig, som sagt, sexhundredetusind Livres, saa kunne vi altid see til.“

„Hvorhen skal jeg sende den Sum?“ spurgte Roger.

„Til Gæstehotellet,“ sagde Sylvandire.

„De lader spørge efter Hans Excellence Mehemed-Niza-Begs Indligslævinde, saa ved jeg, hvad det vil sige, og skal strax være tilstede.“

„Og naar vil De have disse sexhundredetusind Livres?“

Han sit intet Svar og gæntog dersor Spørgsmålet.

Om to Timer.

„Om to Timer!“ udbrod Roger; „De kunde ligesaa godt befale mig at syde mig en Kugle for Panden. Hvordan i Alverden skal jeg faae hundredetusind Daler stræbt sammen i to Timer?“

„De har jo Diamanter, som De kan selge, og Bonner, som De kan henvende Dem til. Det gjor mig indelig ondt at mætte være saa fordringsfuld; men vi reise med det første, min kære Roger. Hans Excellence Mehemed-Niza-Beg er kun blevet faaende paa mit udtryk-

„Jeg ved det, jeg ved det,“ sagde Roger.

„De er dersor aldeles i Fælden, aldeles i min Magt; thi jeg har, som begræbeligt, ventet til Tingen var gaaet for sig. Dersor havde jeg i ethvert tilfælde aflagt Dem mit Besøg kaften, selv hvis De ikke havde været saa høflig, at aflag